

Catedra de medicină legală (cond.: prof. dr. Z. Ander, doctor-docent)
a I.M.F. Tîrgu Mureş

CRIMA PASIONALĂ URMATĂ DE SINUCIDERE DUPĂ OPT ANI DE CONCUBINAJ HOMOSEXUAL

dr. Z. Ander, dr. A. Ureche

În literatura medico-legală se discută problema criminalităţii homosexualilor. Unii autori (3) susţin că profilul psihic al homosexualului ar fi incompatibil cu acte agresive de tipul unei crime, alţii (1) dimpotrivă susţin că ei pot săvârşi astfel de acte. Cazul ce-l prezentăm vine în sprijinul ultimei păreri.

În ziua de 12 aprilie 1970, în comuna S. M., la orele 4,30 se descoperă în mijlocul bucătăriei cadavrul victimei G. A., de 26 de ani şi al făptaşului B. F., de 39 de ani, spînzurat în gradina aceluiaşi imobil, în care locuiau împreună. Becurile electrice ardeau, radioul era în funcţiune.

Din raportul medico-legal (dr. I. Acs) reiese că „moartea lui G. A. a fost violentă şi s-a produs în urma asfixiei prin aspirat de sînge, consecutivă unei plăgi secţionate a gîtului care a interesat laringele...”. Victima a mai prezentat excoriaţii pe bărbie şi gît, în plus 6 plăgi tăiate: trei în regiunea fronto-parietală (una interesa şi lama externă a frontalului), trei în regiunea superioară a toracelui şi o plagă care secţionează aproape complet penisul la limita dintre treimea medie şi anterioară. Imbrăcămintea (bluză cu gît înalt) prezenta discontinuităţi la nivelul plîgilor şi un depozit de material negru prezent pe faţă, miini şi torace, unde existau teritorii de piele brun-galbuie de consistenţă dură, care s-au dovedit a fi urmele acţiunii acidului clorhidric. Alcoolemia 0,80 grame la mie, alcooluria 1,4 grame la mie. În materiile fecale din rect nu s-au găsit elemente spermaticice. Grupa de sînge A(II).

În ceea ce îl priveşte pe B. F. moartea acestuia a fost violentă, cauza directă fiind asfixia mecanică, prin spînzurare atipică cu nod submandibular drept, produsă cu un şnur electric. Pe nas prezenta o excoriaţie superficială, pe dosul piciorului drept arsuri chimice. Grupa de sînge 0(I). Alcoolemia negativă.

Expertiza biocriminalistică (dr. V. Molnár) stabileşte: cuţitul mare găsit la locul faptei prezintă urme de sînge uman din gr. A(II), fire de păr din capul şi regiunea pubiană a victimei. Fringhia de tifon găsită în bucătărie, verigheta de pe mina lui G. A. şi pantalonii lui prezentau de asemenea urme de sînge din grupa A(II).

Reconstituind antecedentele medicale, sociale, psihologice, sexologice şi criminologice ale cazului relevăm următoarele:

1. B. F. şi G. A. trăiau în concubinaj, o adevărată căsătorie homosexuală, care dura de circa 3 ani. Nivelul cultural, ocupaţia şi situaţia lor socială prezintă multe asemănări:

— B. F. are 5 clase elementare, a lucrat ca zugrav (1955—56) şi din 1961 ca brancadier la spital, cu un venit lunar între 450—800 lei; în antecedentele penale găsim o condamnare pentru furt de saltele, executată în 1961;

— G. A. cu 4 clase elementare, a lucrat la trustul de panificaţie şi din 1966 ca brancadier la acelaşi spital cu B. F., realizînd venituri între 530—800 lei lunar.

Duceau un menaj comun, în sensul că G. A. s-au mutat „în chirie” la B. F., care era cu 13 ani mai în vîrstă. Părăsirea de către G. A. a domiciliului părinţilor (din

aceeași comună) nu este motivată numai de atracția economică și independența pe care o asigură o asemenea conviețuire. De fapt, nu era vorba de o relație de simplu „chiriaș” între cei doi, întrucât au realizat o adevărată gospodărie și trai în comun: pregăteau mîncarea împreună, își petreceau timpul liber și concediile în comun, țineau 8—10 porci și 100 de păsări cu resturi aduse de la clinică; se îmbrăcau în haine asemănătoare. Făceau planuri și investiții în comun: cumpărare și vânzare de motociclete și alte obiecte; lucrau în același spital în funcții identice. Chiar și abaterile disciplinare și penale le săvârșeau în comun (sustrageri de resturi alimentare pentru porci și păsări, comerț cu haine uzate). În 1969 ambii au fost sancționați cu muștrare cu avertisment pentru furt de piine uscată.

2. Deși circulau zvonuri despre caracterul homosexual al legăturii dintre B. F. și G. A., mulți martori au declarat că nu cunoșteau acest lucru. Există însă o serie de indicii în acest sens, dovada certă fiind dată de scrisorile de adio ale făptașului B. F., cit și de modul în care a procedat la înjunghierea lui G. A. Există și alte indicii: pentru a feri casa de intrarea neprevăzută a unui străin țineau doi ciini; camuflau legăturile lor homosexuale aducînd uneori și femei (țigănci) în casă; amenințau pe cei care îi „birfeau” (mai ales B. F.). B. F. invoca cheltuirea banilor pe băutură de către G. A., disimulînd în acest fel divergențele provocate de gelozie chiar și față de sora sa.

B. F. are în antecedente două căsătorii fără copii; de prima femeie a divorțat legal, cu a doua a trăit 2 ani, dar în ultimii 5 ani a întrerupt definitiv conviețuirea cu ea. Examinată se constată că această femeie este virgină, ea declară că B. F. niciodată nu s-a apropiat de ea, afirmînd în concluzie că „lingă soțul meu eram ca o servitoare”.

3. Scrisorile de adio scrise de B. F. și modul său de a proceda dezvăluie substratul psihologic al crimei, urmată de sinucidere și completează tabloul tipologiei celor doi parteneri homosexuali. Scrisorile sînt autentice, nu se poate sesiza tendința de deghizare a scrisului obișnuit, fiind vorba de un scris neevoluat, cu multe greșeli ortografice și gramaticale.

O scrisoare de adio, scurtă, expusă în încăperea unde s-a comis omorul, rezumă într-o frază mobilul acestuia — gelozia... „aceasta este îndeosebi pentru curva de la spălătorie, pentru R., să nu aibă niciodată noroc din cauză că l-a amăgit pe Sanyika”.

O altă scrisoare lungă, în limba maghiară, scrisă cu creionul pe cinci pagini are atașate fotografiile reprezentînd pe G. A. și B. F., separat și împreună, și cîteva monede, toate puse într-o pungă transparentă de nylon, legată cu o sîrmă și dată peste umărul drept a lui B. F.

Scrisoarea exprimă în primul rînd *dragostea* lui B. F. pentru G. A., un leit motiv care revine pe fiecare pagină. Astfel arată că îi spăla și picioarele, că îl adora, că era gelos, a suferit și a plîns mult, cere să se arunce în mormîntul său fotografia lui G. A. Această dragoste a fost *nefericită* mai ales în ultimii ani, cînd tinărul G. A. „îi mîncă viața să vindă casa și să plătească la O.N.T. pentru o excursie în străinătate și să rămînă acolo”, adăugînd că „dacă nu merge, atunci va fugi el singur”. Intervenînd în ultimul an și faptul că G. A. a început să facă curte lui R., care în declarația sa recunoaște că a petrecut o noapte cu G. A. chiar în casa lor — B. F. își dă seama că îl pierde și că „fără el viața n-are nici o valoare”. Considerînd această dragoste ca o fatalitate și nemaiputînd suporta suferințele generate de *gelozie* mărturisește „așa a trebuit să fie... asta-mi era soarta, am iubit, am iubit”, cum „nimeni nu a iubit vredată așa cum l-am iubit pe Sanyik”.

4. În sfîrșit *modul de a proceda* subliniază caracterul pasional de *gelozie homosexuală* al acestei crime, urmată de sinucidere.

În seara zilei incriminate B. F. petrece cîteva ore cu G. A. și cu martorul I. V. la birtul din comună (în care timp consumă puțin alcool și cafea). Aici își manifestă vag premeditarea acțiunilor sale funeste, spunîndu-i martorului B. D.: „degeaba vii mîine la clinică, nu mă vei găsi acolo”. Se întorc la domiciliu, I. V. pleacă, G. A. în stare de ebrietate este culcat de B. F. în pat, de care îl leagă cu sîrmă și îl în-

junghie cu un cuțit mare de bucătărie, secționându-i gîtul și aplicîndu-i tăieturi la cap și torace, apoi secționîndu-i penisul aproape complet. După aceea strop_ește victima cu acid clorhidric și se așează spre a scrie scrisorile de adio, sfîrșind cu pregătirea și executarea propriei sale sinucideri prin spînzurare.

În ce privește tipologia partenerilor homosexuali, considerăm că pe baza datelor expuse mai sus și în urma consultării cu prof. dr. K. Csiky (2), ei pot fi încadrați în următoarele tipuri, după clasificarea lui C. B. Pollock:

Victima G. A. aparține *grupei bisexualilor*. Caracteristic pentru aceștia este impulsul sexual puternic, care îi face să-și procure plăcere pe ambele căi (heterosexuală și homosexuală). Fiind pervertit probabil de B. F., tînărul G. A. ajunge prin practica homosexuală la o viață mai ușoară, mai bună. Îi plăcea să se îmbrace, să bea, să aibă bani. Întreținea și legături heterosexuale cu femei. Încerca să-l determine pe B. F. să plece împreună în străinătate.

B. F., de 39 de ani, aparține acelor *homosexuali activi* care au o predispoziție de a domina, de a se impune. B. F. din cazul nostru nu a fost înzestrat cu o inteligență deosebită, totuși el conducea gospodăria comună, acest concubinaj homosexual, care a durat opt ani. El a fost în același timp pasional, alintîndu-și partenerul (îi spăla și picioarele), pe de altă parte agresiv, realizîndu-și planul de a omori victima cu sînge rece, cruzime și perseverență.

Cazul prezentat arată că, criminalitatea este determinată de numeroși factori caracteriologici independenți de psihopatia homosexuală. Este cert că homosexualii criminali — ca și B. F. în cazul nostru — aparțin grupei homosexualilor agresivi.

Sosit la redacție: 26 martie 1971

Bibliografie

1. CAUFEYON: La p derastie. Ed. G. Offenstadt, Paris; 2. CSIKY K.: Rev. Med. (1961), 3, 331; 3. KERNBACH M.: Clujul Medical (1932), 13, 9, 409.
